

BOROMEJSKI OTOKI IN KOŠČEK ŠVICE , maj 2012

Letošnji prvomajski prazniki so zame bili dolgi le šest dni, zato sva se odločila za krajšo turo. Ker sva že prej veliko slišala o lepotah Boromejskih otokov ravno v mesecu maju, je odločitev kam za praznike padla kar sama od sebe.

Iz Celja sva odpeljala v četrtek ob pol štirih popoldan, prečkala mejo pri Sežani in vozila po cesti 14 proti mestu Treviso. Po prevoženih 307 km sva prispela na uradni PZA Treviso v središču mesta (N 45,66998 E 12,25809), kjer je bilo parkiranih že kar nekaj AD, vendar prostora je dovolj za vse. Parking za AD je brezplačen, dovoljeno je parkiranje do 48 ur.

Noč je bila mirna, zjutraj sva najprej nahranila sebe, nato oskrbela z vodo še avto in odpeljala naprej po lokalni cesti. Avtocest sva se izogibala, raje sva uživala v vožnji skozi mesta Vicenza, Verona in še druga manjša. Promet je tekel tekoče, povprečna hitrost je bila okoli 70 km/h. Ob Gardskem jezeru sva ob cesti zagledala zelo lep P za osebna vozila in posebej označeno še za AD. Poleg je lepo urejen kamp (N45,45671 E 10,64083). Sonce je toplo grelo, naredila sva kosilo, se malo razgledala in že hitiva naprej.

Skozi Brescia in naprej proti Milanu. Da sva se izognila mesta, sva zavila severno od Milana proti Monzi, kjer sva v iskanju prave ceste malo »zaštrikala« in zato izgubila uro časa. Ob pol petih popoldan sva se pripeljala v Streso in iskala parking po koordinatah. Pa ni bilo nič. Branko je imel v rezervi še ene koordinate 4 km naprej v kraju Baveno. To pa je bil zadetek v polno. Pripeljala sva se točno na PZA, precej velik prostor tik ob železnici in 100 m zračne linije od jezera (N 45,91113 E 8,50083). Cena nočitve je 12 €, pokasira pa možakar, ki se pripelje proti večeru in poišče na novo prispele. Midva sva tukaj ostala dve noči.

Na kratko o Boromejskih otokih:

Otoki so trije: Isola Madre, Isola Bella in Isola Pescatori, ležijo pa na po velikosti drugem največjem jezeru Lago Maggiore. Jezero leži na severu Italije in sega v Švico. Otoki so čudoviti predvsem zaradi parkov, kjer se bohotijo rododendromi in kameje, med njimi se sprehajajo pavi, sredi vsega pa kraljuje palača. Ime so dobili po Sv. Carlu Borromeju, italijanskemu rimskokatoliškemu duhovniku, ki je nazadnje bil kardinal in svetnik. Živel je v 16. stol, umrl pa na začetku 17. stol. Od kod mu tolikšno premoženje – to pa je že drugo vprašanje.

Okolica jezera ima milo podnebje z bujno subtropsko vegetacijo, zato sta jezero in njegova okolica privlačna turistična destinacija skozi vse leto. Tudi zdaj je bili tako. Kar nekaj slovenskih avtobusov je pripeljalo turiste na ogled otokov.

Sobota se je začela z lepim sončnim jutrom in takoj po zajtrku sva se s skuterjem odpeljala v Streso na ogled mesta in po informacije o kartah za ladjico do otokov. Državni prevoznik ima ceno 16,80 € po osebi, pri privatnikih pa je 15 €. Odločila sva se za slednjega in po petih minutah sva že bila z ladjico na jezeru. Prvo izkrcanje je bilo na jezeru Madre. Otok je največji in brez vstopnine ne vidiš nič. Tako sva pač kupila še vstopnico za ogled otoka. Vzela sva karto za Isola Madre in Isola Bella, kar se je potem izkazalo za modro odločitev (18 € po osebi).

Na denar pozabiš takoj, ko vstopiš. Seveda, če imaš rad rastline, znaš občudovati lepoto vrtov in narave nasploh.

Ko sva končala z ogledom Isola Madre, sva počakala na pravo ladjico in se odpeljala na Isola Pecatori. To je otoček, ki je istočasno tudi vas, ribiška vas, z ozkimi ulicami, restavracijami, štanti z razno robo za turiste. Nama je bila vasica všeč.

Tretji otok, ki nama je ostal, je Isola Bella. Na njem dobesedno kraljuje palača velikih razsežnosti. Vstopnico sva že imela (ta varianta se je izkazala za cenejšo kot če bi kupila za vsak otok posebej) in vstopila sva v svet bogatašev iz prejšnjih stoletij. Sicer pa, naj govorijo slike:

Po približno štirih urah ogledov sva se vrnila v Baveno, si skuhala juho in se zopet odpravila s skuterjem na potep. Tokrat sva se odpeljala v Verbanio, kjer sva pred leti že prenočevala. V bistvu sva obujala spomine.

Sredi popoldneva sva se vrnila k AD, postavila mizo in stole na sonce in ob branju razne literature počakala na Brankovo hči z družino. Z najetim AD so se pripeljali dobre volje in z zamudo, saj so Baveno zamenjali z Laveno in si s tem pot podaljšali za eno uro. Pričakala sva jih z večerjo, nato pa smo na veliko veselje malih »pingvinov« (kot jim reče Branko) odšli na sprehod ob jezeru in do igral. Za konec pa seveda še na sladoled.

Nedeljsko jutro je bilo deževno, midva pa toliko bolj zadovoljna, da sva imela v soboto tako lep dan za ogled otokov.

Načrt za ta dan je bil, da se odpeljemo v Švico na ogled tovarne čokolade. Vozimo ob jezeru proti severu, smer Lugano. Tovarna čokolade Alprose je blizu mesta v kraju Ponte Tresa (N 45,974575 E 8,873278), v bistvu sredi naselja nizkih blokov. Vstopnina v muzej čokolade je 3 CHF za odraslo osebo in 1CHF za otroka. Iz muzeja je prehod v tovarno, kjer si lahko ogledaš proizvodnjo. Žal je ob našem obisku bila nedelja, zato smo si pogledali obrat brez delavcev. Žal predvsem zaradi otrok, saj bi z ogledom delavcev pri delu dobili drugačen pogled na izdelavo čokolade. Poleg muzeja je tudi trgovina, kjer ponujajo zastoj degustacijo njihovih izdelkov in seveda vse njihove proizvode za prodajo.

Deževati je prenehalo, mi pa smo načrtovali še obisk Swissminiatur – Švice v malem. Nahaja se 5 min iz Lugana (N 45,95314 E 8,949275). Vstopnina za odraslo osebo je 19 CHF, za otroke nad 4 leta pa 12 CHF. Ponujajo tudi družinsko karto, ki pa se splača samo za družine z otroki nad 15 let. Tako nam je na blagajni razložila prijazna uslužbenka.

Swissminiatur je odličen prikaz Švice, njene pokrajine, arhitekture in življenje. Jaz sem bila navdušena. Resnično priporočam obisk.

10 km iz Lugana je železniška postaja, s katere pelje zobata železnica na Monte Generoso, 1704 m visok hrib. 100 m od postaje je P, tam smo mislili prespati, potem pa se je obrnilo drugače. Ker je Saša kot novinka med avtodomarji še malo skeptična do takšnih prostorov za prenočevanje, smo se odpeljali v bližnji kamp in seveda najprej vprašali za ceno nočitve. 48 CHF za eno noč pa je le malo preveč! Obrnili smo in zavili proti mestu ter našli lep prostor ob jezeru, kjer smo brez motenj prespali celo noč (N 45,90497 E 8,97658).

Ponedeljek dopoldan smo se z vlakom (v veliko veselje otrok) odpeljali na Monte Generoso (42 CHF za odraslega). Pa niso samo otroci uživali v vožnji, tudi odrasli smo z veseljem pogledovali v dolino (čudoviti razgledi) in naprej po progi. Na progi sta dve postaji. Če radi hodite, potem priporočam vožnjo do druge postaje, naprej pa peš. Hoja ni težka, pot lepo urejena (en del poti se vidi z vlaka), čas zmerne hoje pa je 1 ura. To je informacija strojevodkinje.

Na vrhu so še vedno krpe snega, videli pa smo tudi dve gorski kozi. Z zadnje postaje je 10 min hoje do vrha, vrh pa je na meji z Italijo.

Ko smo se odpeljali v dolino, je začelo deževati in deževalo je do večera. Mi smo se po kosilu poslovili. Midva z Brankom sva se usmerila proti domu, Saša z družino pa je dopust podaljšala.

V Como sva prišla nazaj v Italijo in v Bergamo prespala na PZA nasproti reševalne postaje (N 45,69265 E 9,64345). Posebnost tega PZA je, da je prostor za AD za rampo, ključ pa je kdo bi vedel kje. List na tabli je nerazpoznaven. Midva sva parkirala na edinem prostoru, ki je pred rampo. Kmalu za nama je pripeljal italijanski kamper, izpraznil kaseto in se odpeljal parkirati na parking na drugo stran. Tam je prostora dovolj in očitno te pustijo pri miru.

Noč je bila zopet deževna, tudi jutro ni bilo nič boljše. Toda, ko sva pripeljala do Lago di Garda, je bilo že boljše. Vozila sva po desni strani jezera, cesta 249. Ker je bil praznik, je povsod bilo veliko turistov, kar pa naju ni motilo.

Zadnjo noč sva prespala v Belluno (N 46,13767 E 12,21424). Zelo velik, lepo urejen parking, na vhodu je rampa. Od 19.00 do 8.00 je parkiranje brezplačno. Sanitarna postaje je zunaj ograjenega parkinga. Nad parkiriščem je mesto, za tiste, ki jim hoja po stopnicah dela težave, pa imajo speljane tekoče stopnice.

Domov sva se pripeljala v sredo popoldan, prevozila pa sva 1551 km.

Breda Krajnc in Branko Kosi